

Han slås alene mod giganterne

■ Det er ikke tilfældigt, Hans Kristian Pedersens bog udkommer Grundlovsdag. Den handler om ytringsfrihed og retfærdighed. Om at være truet på sit levebrød. Og - ikke mindst - om at være den lille mand i kamp mod de store, og at være fanget i et spind af tavshed og absurde svar.

Hans Kristian Pedersens bog, »Hvordan man tjener 1 milliard kr.«, er anmeldt nedenfor. Den er historien om hans lange - og stadig uafsluttede - kamp for retten til at drive forretning. For retten til at blive hørt. Og ikke mindst for at få sat lys på, hvad han ser som en uhyrlig forvaltning af lovgivningen.

Problemet er, at han har fundet en niche i hjemmebiograf-markedet, som de store selskaber ikke bruger. Laserdisken, som feinschmeckerne gerne vil have for kvalitetsens skyld. Og pladerne med filmene, som han selv importerer i originalversioner, uden undertekster. Det er på udlejning af hans egenimporterede film, hans modstandere søger at ramme ham. Det er lykkedes i en lang række sager mod egentlige videoforretninger. Men Hans Kristian Pedersen arbejder ikke med videobånd. Han arbejder med laserdiscs.

Han er temmelig alene. Men han er også uhyre stædig. Han tager ikke til takke med et blankt slips, der for-

En ny bog er et af de våben, en ung aalborgenser har i kampen mod de største af videobranchens tunge drenge

Af LARS BORBERG

tæller ham, hvad han må og ikke må.

Så tager han hellere loven i sin egen hånd i den forstand, at han slår op i den, rekvirerer alle dens betænkninger og bemærkninger og alle sagsakter omkring den.

Og hvis han så finder, at han stadig har ret, helmer han ikke.

- Det er bogen et udslag af. Jeg har oplevet i de år, forløbet har kørt, at ingen ville høre de indlysende sandheder, reelle fakta, jeg kom med. Ikke engang argumentere mod dem. Der har været så megen tavshed, at det var til at blive desperat af, både hos presse, politikere og embedsmænd. Derfor bogen. Så er det hele i det mindste offentligt tilgængeligt - og forhåbentlig sværere at overhøre, siger han.

Om 14 dage skal han i Landsretten i Viborg, oppe mod Foreningen af Danske Videogram Distributører. Dem tvang han i fogedretten i Aalborg til at stille sikkerhed

på 1 million kr. for de tab, han måtte lide, indtil han får ret - eller taber endeligt. Og han fik dommerens kendelse for, at han fortsat kan drive forretning, mens sagen kører.

- Millioner er ikke så imponerende. Branchen tjener 1,5 million kr. ekstra om ugen, så længe de har monopol. Så det er en beskedent investering for at lukke munden på mig, siger han.

Det handler altså om ophavsret, og det er meget spegede tråde, han skal rede ud - ikke bare for sig selv, men også for sine advokater og for dommerne.

- Min hovedmodstander er i sværvægtsklassen: Videobranchens advokat, Johan Schlüter, der har gjort sig til national autoritet i ophavsret og videosager. Manden, der har knækket tilstrækkeligt mange små forretninger, til at resten makker ret. Manden, der bruges som regeringens konsulent i ophavsretsspørgsmål - samtidig med at han fortolker loven til sin ar-

bejdsgivers, videobranchens, fordel. Manden, der overbeviste EF-Domstolen om, at en ikke-eksisterende lovgivning fandtes i Danmark - en lovgivning, som så efterfølgende blev indført med revisionen af ophavsretsloven.

Det er svært at forklare hans sag kort. Selv bruger han 208 sider - plus et meget stort antal dokumentationsark til det i sin bog.

- Branchen mener, at den har eneret på udlejning af film, uanset om det er video eller ej. Og den tåler ingen konkurrence, siger Hans Kristian Pedersen.

- Med ophavsretsloven i hånd har Johan Schlüter fundet frem til en fortolkning, der hindrer alle andre end hans egne klienter i at formidle filmkunsten ved udlejning.

- Det går ud over folk som mig. Men det hindrer også, at man i Danmark kan komme til at se film, som videobranchen ikke finder kommercielt interessante - eller bare i original beskæring og uden tekster. Det er urimeligt uden for publikum, der har ret til at vælge, og for kunstnerne, der ikke kan få deres værk vist i Danmark. Det finder jeg kulturpolitisk meget betænkeligt. Og dertil kommer så alle de markeds-mæssige principper, der bliver trådt under fode, både nationalt og internationalt, siger Hans Kristian Pedersen.

Hårdt lys på hårde folk

Bøger

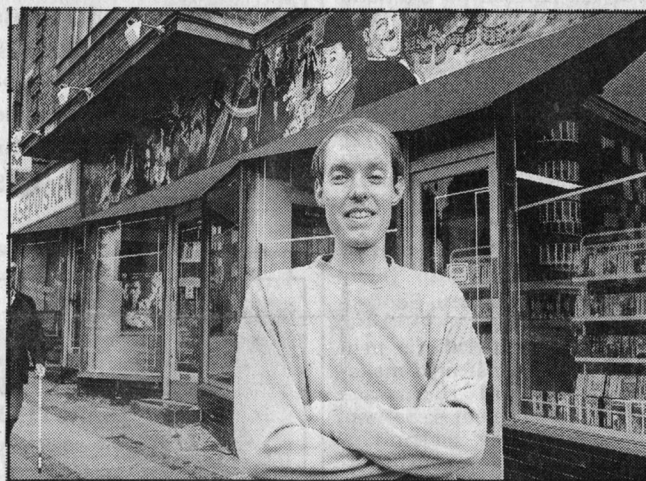
Hans Kristian Pedersen:
»Sådan tjener man 1 milliard kr.«

208 sider, 98 kr.
LASERDISKENS FORLAG
Udkommer i dag.

■ Vi har allesammen en grænse et sted. Meget kan vi finde os i, men en dag kan det komme for tæt på. Så sætter vi foden ned. Hertil og ikke længere.

Sådan er det gået Hans Kristian Pedersen, indehaver af den lille specialforretning, Laserdisken, i Prinsensgade i Aalborg. Han forhandler avancerede laserdisk-afspillere, der viser film fra plader, ligesom videoer viser film fra bånd.

Han er kommet i klemme i den danske videobranches ihærdige arbejde for at sikre sig eneretten til at udleje film til private. Han er har haft besøg af sælsomme detektiver, han har fået truende breve, han er blevet nægtet leve-

Hans Kristian Pedersen foran sin forretning, Laserdisken, i Prinsensgade i Aalborg - det er den og retten til at drive den, han slås for.

ring og han er blevet slået for fogedretten.

Men han har ikke tænkt sig at slippe grebet. Han vil have retfærdighed.

Et af midlerne er denne bog - en mærkelig, velskrevet, gennemdokumenteret og for-

bløffende spændende beretning. Ikke bare om, hvordan det er at være en lille mand oppe mod en milliard-gigant. Men også om det forløb, forfatteren gennem sine snart mange års kamp har kunnet kortlægge. Et forløb af magt-

spil, intriger, snedige juridiske puslespil, økonomisk armvridning og lobbyisme på højt plan.

Så højt plan, at han er meget tæt på at skrive grimme ting om ministre og regering og i hvert fald om et par navngivne embedsmænd i kulturministeriet. Så højt, at han mener sig i stand til at bevise, at EF-Domstolen er blevet ført bag lyset. Og hans dokumentation tyder på det.

Det er hårdt lys, han sætter på de hårde drenge, han er oppe imod. Et lys, der viser en pengestærk branche med store, solide firmaer i ryggen, som er i stand til at tyrannisere sig til et fuldkomment monopol - og endda kan få ændret lovgivninger, »overbevise« advokater og domstole og manipulere med begreber og bestemmelser i det uendelige. Mens pengene strømmer ind - i en størrelsesorden, der ifølge bogen ligger på 75 millioner kr. om året.

Med sådan en gevinst i baghånden, kan man gå vidt.

Lars Borberg